

25 Đại Nguyện Của Bồ Tát Văn Thù

1. Công đức tôi cúng dường Phật Tăng và những hạnh nghiệp tu tập thanh tịnh của tôi đó nay xin hồi hướng về đạo Vô Thượng Bồ Đề, nguyện trải hàng sa kiếp tu hạnh Bồ Tát, đặng hóa độ chúng sanh, chớ tôi chẳng vì lợi ích một mình mà cầu mau chứng đạo quả.

2. Tôi nguyện hóa độ hết thảy mọi loài chúng sanh ở các thế giới trong mười phương đều phát tâm cầu đạo vô thượng chánh đẳng chánh giác, giữ gìn tâm Bồ đề cho bền chắc, và khuyến hóa theo môn Lục độ.

3. Tôi nguyện giáo hóa vô số chúng sanh ở các thế giới đều đặng thành Phật thuyết pháp trước

tôi và trong khi thuyết pháp, làm sao cho tôi đều xem thấy tất cả.

4. Tôi nguyện trong khi tu đạo Bồ Tát đạo, làm đặng vô lượng việc Phật và sanh ra đời nào cũng tu theo đạo ấy cả.

5. Bao nhiêu chúng sanh của tôi dạy dỗ đều đặng thanh tịnh, như các người đã có tu phép thiên định ở cõi Phạm Thiên, tâm ý không còn điên đảo. Nếu đặng các kẻ chúng sanh như vậy sanh về cõi tôi, thì khi ấy tôi mới thành đạo.

6. Tôi nguyện đem các món hạnh nguyện mà cầu đặng cõi Phật trang nghiêm và nguyện hết thảy các cõi Phật đều hiệp chung lại thành một thế giới của tôi.

Đường giới hạn xung quanh trong cõi ấy đều dùng những chất: vàng, bạc, ngọc lưu li, xa cừ

xích châu và mã não, mà xây đắp cho cao lên đến cõi Phạm Thiên, còn mặt đất thì toàn là ngọc lưu ly tất cả .

Trong cõi ấy không có các món đất cát, bụi bặm chông gai, dơ dáy và không có những sự cảm xúc, thô ác và xấu xa, cũng không có những người đàn bà và tên hiệu của người đàn bà.

Hết thảy chúng sanh đều hóa sanh, chớ không phải bào thai trong bụng mẹ như các cõi khác, và hằng tu tập các pháp thiên định, vui đẹp tự nhiên, chớ không cần phải ăn uống những đồ vật chất.

7. Trong cõi tôi không có người Tiểu Thừa, Thanh Văn và Duyên Giác. Thày đều là các bậc Bồ Tát, căn tánh cao thượng, tâm trí sáng suốt người nào cũng đã xa lìa mọi sự tham lam, hờn giận, ngu si và đã tu đặng các môn phạm hạnh

cả.

8. Trong khi chúng sanh sanh về cõi trời, thì tự nhiên đủ tướng mạo Tỳ khưu, đều có cạo tóc và đắp y một cách chỉnh đôn cả.

9. Chúng sanh trong cõi trời muốn ăn, thì tự nhiên có bình bát thật bảo đảm ở nơi tay và đủ các món đồ ăn ngon đẹp đầy bát. Khi ấy lại nghĩ rằng: Chúng ta chớ nên dùng những đồ này, nguyện đem bố thí; trước hết dâng cúng cho các Đức Phật, Bồ Tát, Thanh Văn và Duyên Giác, sau nữa thì chúng sanh nghèo hèn và các loài Ngạ quỷ đói khát đều dùng no đủ. Còn phần chúng đẹp, tức là món ăn.

10. Mọi người suy nghĩ như vậy, liền đặng pháp Tam muội, gọi là "Bất khả tư nghị hạnh". Có sức thần thông, dạo đi tự tại, không có sự gì ngăn ngại tất cả. Độ trong giây phút, mọi người

được dạo khắp các thế giới mà cúng dường Phật, bố thí và diễn thuyết các pháp cho chúng sanh nghe rồi trở về nước thì vừa đúng bữa ăn.

11. Tôi nguyện trong thế giới của tôi không có tám món chương nạn và các sự khổ não, cũng không có những người phá hư giới luật.

12. Tôi nguyện trong thế giới ấy có nhiều món châu báu rất lạ lùng và không cần gì phải dùng đến ánh sáng của mặt trời và mặt trăng. Các vị Bồ Tát tự nhiên xung quanh thân thể có hào quang sáng chói, soi khắp các nơi, thường chiếu luôn không có ngày đêm, chỉ xem lúc nào bông nở thì cho là ban ngày, lúc nào bông xếp lại cho là ban đêm mà thôi. Còn khí hậu thường điều hòa không nóng quá và không lạnh quá.

13. Nếu có vị Bồ Tát nào bỏ xứ làm Phật các cõi khác, thì trước hết ở nơi cõi tôi rồi đến

Cung Trời Đâu Suất, sau mới giáng sanh đến cõi này.

14. Tôi nguyện hóa độ chúng sanh đều thành Phật hết rồi, tôi mới hiện lên hư không mà nhập diệt.

15. Trong lúc tôi nhập diệt thì có nhiều môn âm nhạc tự nhiên kêu vang đủ pháp môn nhiệm và các vị Bồ tát nghe đều tỏ đặng các lẽ huyền diệu.

16. Thưa Đức Thế Tôn! Tôi nguyện khi làm Bồ Tát mà dạo trong các cõi Phật, xem thấy những thức trang nghiêm những châu báu, những hình trạng, những xứ sở và những hạnh nguyện của Chư Phật, thì tôi đều cầu đặng thành tựu tất cả.

17. Tôi nguyện các vị Đẳng Giác Bồ Tát đều ở

trong cõi tôi mà đợi đến thời kỳ sẽ bỏ xứ làm Phật, chớ không thọ sanh các cõi nào khác nữa. Nếu có vị nào muốn đến cõi khác thành Phật mà hóa độ chúng sanh, thì tùy theo ý nguyện.

19. Thưa Đức Thế Tôn! Trong khi tôi tu đạo Bồ Tát, nguyện đặng cõi Phật rất tốt đẹp nhiệm màu. Các vị Bồ Tát phát Bồ đề tâm, tu Bồ Tát hạnh, mà đặng bỏ xứ thành Phật, đều sanh về trong cõi tôi cả .

20. Thưa Đức Thế Tôn! Tôi nguyện đặng như vậy, tôi mới thành Phật và nguyện ngồi khoanh chân trên tọa Kim Cang ở dưới cây Bồ đề, trong giây lát chứng thành Chánh Giác.

21. Khi thành Phật rồi, tôi biến hóa Phật và các vị Bồ Tát, nhiều như số cát sông Hằng, đặng dạy các thế giới mà hóa độ chúng sanh, giảng dạy các phép nhiệm màu và khiến cho

hết thầy nghe pháp rồi đều phát Bồ đề tâm, cho đến khi thành đạo cũng không đổi dời tâm trí.

22. Khi tôi thành Phật rồi, chúng sanh ở trong các cõi nếu thấy dạng tướng tốt của tôi, hằng in nhớ trong tâm luôn luôn, cho đến khi thành đạo cũng không quên.

23. Tôi nguyện chúng sanh trong cõi tôi, người nào cũng đủ căn thân toàn vẹn, không hề thiếu món gì. Nếu các vị Bồ tát muốn xem thấy tướng tôi, hoặc nằm, hoặc ngồi, hoặc đứng, hoặc đi, thì đều thấy dạng cả. Khi thấy rồi, liền phát Bồ đề tâm và lại trong lúc thấy tôi, những sự hoài nghi về đạo pháp tự nhiên hiểu biết dạng cả, không cần phải đợi tôi giải quyết nữa.

24. Tôi nguyện khi tôi thành Phật rồi, thì tôi dạng thọ mạng vô cùng vô tận, không kể xiết. Còn các vị Bồ tát trong cõi tôi cũng dạng sống

lâu như vậy.

*25. Trong lúc tôi thành Phật, có vô số Bồ Tát
đủ tướng mạo Tỳ Kheu, người nào cũng cạo đầu
đắp ỵ, cho đến khi nhập Niết bàn thì những tóc
không khi nào để mọc dài và những ỵ cũng
không khi nào đổi bận như đồ người thế tục.*

Nam Mô Đại Trí Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát